

Vendim nr. 23 datë 03.02.2023

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë, i përbërë nga:

Fiona Papajorgji,	Kryesuese
Holta Zaçaj,	Anëtare
Sonila Bejtja,	Anëtare

në datën 03.02.2023 mori në shqyrtim paraprak kërkesën nr. 11 (P) 2022 të Regjistrit Themeltar, që i përket:

KËRKUESE: PAMELA HYKA

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimit nr. 00-2022-1826 (293), datë 29.07.2022 të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.
Pezullimi i ekzekutimit të vendimit nr. 00-2022-1826 (293), datë 29.07.2022 të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë.

BAZA LIGJORE: Nenet 4, 15, pika 2, 17, 18, 33, pika 1, 43, 44, 131, pika 1, shkronja “f”, 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë; neni 6 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut; ligji nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, i ndryshuar (ligji nr. 8577/2000).

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese (*Kolegji*), pasi dëgjoi relatoren e çështjes Sonila Bejtja, shqyrtoi kërkesën, dokumentet shoqëruese dhe diskutoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N:

I

Rrethanat e çështjes

1. Nga aktet bashkëlidhur kërkesës rezulton se me kontratën e shitblerjes nr. 3322/617, datë 06.09.2006, kërkesja Pamela Hyka (e cila është blerëse e dytë) ka blerë pasurinë prej 500 m² e llojit “arë” nga shtetasi R.Sh., i cili e ka blerë këtë pronë nga shtetasi E.K. Ndërkohë, titulli origjinal i pronësisë është krijuar nëpërmjet “Aktit të Marrjes së Tokës në Pronësi” (AMTP), në favor të familjes bujqësore, me kryefamiljar E.K. Pasuria rezulton e regjistruar me nr. 315/71, me sipërfaqe 4000 m², lloji të pasurisë “arë” dhe që më pas ka pësuar ndarjet në pasurinë 315/72, vol. 13, fq. 161, me sipërfaqe 2000 m², llojit të pasurisë “arë”. Këtë pasuri kërkesja e ka regjistruar në Zyrën Vendore të Regjistrimit të Pasurive të Paluajtshme (ZVRPP), Tiranë.

2. Në lidhje me këtë pasuri rezultojnë të jenë zhvilluar disa procese gjyqësore mes shtetasve M.A dhe F.D., me pretendimin se marrja e tokës në pronësi nga shtetasit E.K dhe E.A. ka qenë e paligjshme. Përfundimisht, me vendimin nr. 00-2012-2578 (536), datë 22.11.2012, Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë ka vendosur: *“Ndryshimin e vendimit nr. 1624, datë 19.12.2007 të Gjykatës së Apelit Tiranë dhe të vendimit nr. 3064, datë 09.07.2002 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë. Pranimin e kërkesëpadisë. Anulimin e akteve të marrjes së tokës në pronësi për sipërfaqet 2900 m² të të paditurit kundërpaditës E.A., me nr. 315/69, datë 03.12.1999, dhe për sipërfaqen 4000 m² të të paditurit E.K., me nr. 315/72, datë 03.12.1999, që i përket akteve të marrjes së tokës në pronësi të vitit 1994. Deklarimin e pavlefshëm të veprimit juridik të kontratës së shitjes, të bërë ndërmjet të paditurit E.K. dhe të paditurës S.R., për sipërfaqen prej 2000 m², me nr. 7301 rep., nr. 2087 kol., datë 08.12.1999, dhe fshirjen nga regjistri i pasurive të paluajtshme të akteve të mësipërme. Rrëzimin e kundërpadisë.”*. Ky vendim prek pasurinë e kërkueses, Pamela Hyka (edhe pse ajo nuk ka qenë palë në vendim), pasuri e cila e ka origjinën në familjen bujqësore E.K., që e ka përfituar pasurinë në bazë të ligjit nr. 7501 “Për tokën” me anë të AMTP-së.

3. Në vitin 2012 shtetasja S.R. i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (Gjykata) me kërkesë për shfuqizimin e vendimit nr. 00-2012-2578 (536), datë 22.11.2012 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë. Kolegji i Gjykatës Kushtetuese, me vendimin nr. 38, datë 12.03.2013, ka vendosur moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare. Po ashtu, ky vendim është bërë objekt gjykimi në Gjykatën Kushtetuese të vënë në lëvizje në bazë të kërkesës së paraqitur nga shtetasit E.K dhe E.A., e cila, me vendimin nr. 2, datë 22.01.2014, ka vendosur rrëzimin e kërkesës.

4. Me urdhrin nr. 3295, datë 10.12.2014, ZVRPP-ja ka urdhëruar: *“Të regjistrohet vendimi i Gjykatës së Lartë me nr. 536 vendimi, datë 22.11.2012 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, si*

dhe akti i ekspertimit, pjesë shoqëruese e këtij vendimi të anulohen aktet e marrjes së tokës në pronësi për sipërfaqet 2900 m² të të paditurit E.A. me nr. 315/69, datë 03.12.1999 dhe për sipërfaqen 4000 m² të të paditurit E.K. me nr. 315/72, datë 03.12.1999, që i përket akteve të marrjes së tokës në pronësi të vitit 1994 të regjistrohet vendimi i Gjykatës së Lartë me nr. 536, datë 22.11.2012, përkatësisht në kartelat e pasurive me nr. 315/569, 315/565, 315/571, 315/573, 315/567, si dhe të njoftohen palët që preken nga ky regjistrim...”.

5. Me urdhrin nr. 3296, datë 10.12.2014 të ZVRPP-së, Tiranë “Për ndarje dhe bashkim pasurie”, është vendosur: “...të bëhet ndarja e pasurisë me nr. 315/152, vol 20, faqe 145, me sipërfaqe 500 m², në pronësi të Pamela Hyka; -a. Pasuria me nr. 315/564, vol. 86, faqe 86 zk. 3886, me sipërfaqe 70 m²; -b. Pasuria me nr. 315/565, vol. 86, faqe 87 zk. 3886, me sipërfaqe 430 m²;...”.

6. Kërkuesja i është drejtuar ZVRPP-së, Tiranë për t’u pajisur me dokumentacionin e rifreskuar të pronësisë dhe kjo e fundit, me anë të shkresës “Kthim përgjigje” të datës 16.03.2016, i është përgjigjur: “Pasuria me nr. 315/152, në vol. 20, fq. 145, me S = 500 m², në Z.K. 3866, në emër të Pamela Hyka, ka si origjinë familjen bujqësore E.K., i cili e ka përfutur pasurinë me anë të AMTP, në bazë të ligjit 7501 “Për tokën”; Pasuria me nr. 315/156, në vol. fq. 188, me S = 3145 m², në Z.K. 3866, në emër të z. Q.K., kjo pasuri ka si origjinë familjen bujqësore E.A., i cili e ka përfutur pasurinë me anë të AMTP, në bazë të ligjit 7501 “Për Tokën”; Dy pasuritë e mësipërme kanë krijuar mbivendosje me pasurinë e M.A., F.D., ku si origjinë kanë vendimin nr. 55, datë 09.06.1997 të KKKP Tiranë, trashëgimtarët e ish-pronarit I.Sh. Për të zgjidhur mbivendosjen, palët i janë drejtuar gjykatës me padi themeli, ku me anë të vendimit të Gjykatës së Lartë, AMTP dhe veprimet juridike të kryera mbi to janë konstatuar të pavlefshme.... Në lidhje me veprimet e kryera nga ZVRPP është bërë njoftimi me shkresën me nr. 24074, prot., datë 10.12.2014, znj. Pamela Hyka dhe Q.K., të cilët mund të ankohen kundër këtyre veprimeve.”.

7. Për rrjedhojë, kërkuesja i është drejtuar me padi gjykatës me objekt “detyrimin e organit publik të kryejë veprimin administrativ. Konstatimin e pavlefshmërisë absolute të urdhrit nr. 3299, datë 10.12.2014. Konstatimi si të pavlefshëm të urdhrit nr. 3296, datë 10.12.2014 “Për ndarje dhe bashkim pasurie” të ZVRPP Tiranë. Detyrimin e palës së paditur ZVRPP Tiranë të pajisë paditësen Pamela Hyka me kartelë pasurie dhe hartë treguese, për pasurinë nr. 315/152, vol.20, faqe 145, me sipërfaqe 500 m² zona kadastrale 3866”. Me vendimin nr. 5739 (80-2016-

5793), datë 01.12.2016 Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Tiranë ka vendosur: *“Rrëzimin e padisë si të pabazuar në ligj dhe në prova”*. Kundër këtij vendimi ka ushtruar ankim kërkuesja.

8. Me vendimin nr. 579, datë 26.02.2019, Gjykata Administrative e Apelit ka vendosur: *“Ndryshimin e vendimit nr. 5739, datë 01.12.2016 të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë. Pranimin e padisë së ngritur nga pala paditëse Pamela Hyka si të bazuar në ligj e në prova. Konstatimin e pavlefshmërisë absolute të urdhrit nr. 3299, datë 10.12.2014 të palës së paditur. Konstatimin si të pavlefshëm të urdhrit nr. 3296, datë 10.12.2014 “Për ndarje dhe bashkim pasurie” të ZVRPP Tiranë. Detyrimin e palës së paditur të fshijë shënimet e bëra mbi urdhrin nr. 3299, datë 10.12.2014 dhe urdhrin nr. 3296, datë 10.12.2014, të bëra për pasurinë e regjistruar me nr.315/152, vol. 20, faqe 145, me sipërfaqe 500 m², Zona Kadastrale 3866 në emër të paditëses Pamela Kujtim Hyka.”*, pasi ka vendosur se padia e ngritur nga pala paditëse është e bazuar në ligj dhe prova dhe si e tillë duhet pranuar. Kundër këtij vendimi ka ushtruar rekurs Agjencia Shtetërore e Kadastrës (ASHK) dhe personi i tretë F.D., duke kërkuar ndryshimin e vendimit të Gjykatës Administrative të Apelit dhe lënien në fuqi të vendimit të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë. Po ashtu, personi i tretë F.D ka kërkuar pezullimin e ekzekutimit të këtij vendimi. Në datën 17.04.2019 ka paraqitur kundërrekurs edhe kërkuesja, e cila ka kërkuar mospranimin e rekursit.

9. Me vendimin nr. 200, datë 08.04.2019, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë ka vendosur: *“Pezullimin e vendimit nr. 5739 (80-2016-5796), datë 01.12.2016 të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, të ndryshuar nga vendimi nr. 579, datë 26.02.2019 të Gjykatës Administrative të Apelit derisa të shqyrtohet çështja në Gjykatën e Lartë.”*

10. Në lidhje me rekursin, me vendimin nr. 00-2022-1826 (293), datë 29.07.2022, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë ka vendosur prishjen e vendimit nr. 579, datë 26.02.2019 të Gjykatës Administrative të Apelit dhe lënien në fuqi të vendimit nr. 5739 (80-2016-5796), datë 01.12.2016 të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë.

11. Me kërkesën e datës 02.12.2022, kërkuesja i është drejtuar Gjykatës sipas objektit të saj.

II

Pretendimet e kërkueses

12. **Kërkuesja** ka pretenduar, në mënyrë të përmblëdhur, se i është cenuar e drejta për një proces të rregullt ligjor në aspektet e mëposhtme:

12.1. *Parimi i disponibilitetit*, pasi rekursin në Gjykatën e Lartë e ka paraqitur ZQRPP-ja, sot Drejtoria e Përgjithshme e Agjencisë Shtetërore të Kadastrës (ASHK-së) dhe personi i tretë F.D. ZVRPP-ja, sot Drejtoria Vendore e ASHK-së, nuk ka paraqitur rekurs, për rrjedhojë ajo ka pranuar atë çfarë ka vendosur gjykata e apelit. Ky fakt nuk është shqyrtuar dhe arsyetuar nga Gjykata e Lartë, e cila ka marrë rol aktiv dhe ka prishur vendimin tej vullnetit të kësaj pale në gjykim.

12.2. *E drejta për t'u njoftuar dhe për t'u dëgjuar, si dhe parimi i barazisë së armëve e kontradiktoritetit*, pasi Kolegji Administrativ në dhomë këshillimi ka vendosur ndryshimin e vendimit të gjykatës së apelit pa dëgjuar pretendimet e palëve në gjykim. Ky vendim nuk i është komunikuar kërkueses sipas parashikimeve të nenit 316 të KPC-së.

12.3. *Parimi i sigurisë juridike dhe e drejta e pronës*, pasi Gjykata e Lartë nuk ka marrë parasysh faktin se kërkuesja nuk ka qenë palë në procesin gjyqësor për zgjidhjen e pavlefshmërisë së titujve të pronësisë dhe nuk ka mundur të mbrohet. Ajo e ka blerë pronën me kontratën e shitjes, duke pasur si garanci ZVRPP-në dhe e ka regjistruar, gëzuar e poseduar atë qetësisht deri në momentin kur është vënë në dijeni të faktit se pasuria i është fshirë nga regjistrimi me veprime dhe urdhra administrative të ZRPP-së, duke cenuar garancitë juridike. Gjykata e Lartë e ka zhveshur kërkuesen tërësisht nga pronësia e saj e fituar me njërin nga format e parashikuara nga ligji, nëpërmjet kontratës së shitjes.

12.4. Kjo çështje është regjistruar në Gjykatën e Lartë në datën 21.05.2019 dhe është parashikuar për gjykim në datën 20.06.2022. Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë nuk ka arsyetuar shkakun se përse ka gjykuar jo në përputhje me kalendarin e çështjeve, ndërkohë relatori i çështjes po gjykon çështje të vitit 2016. Përzgjedhja dhe selektimi i kësaj çështjeje është bërë jashtë radhës së kalendarit, duke e përshpejtuar pa shkaqe të parashikuara në ligj. Po ashtu, edhe palët në gjykim nuk kanë paraqitur kërkesë të veçantë për përshpejtimin e gjykimit.

III

Vlerësimi i Kolegjit

A. Për legjitimimin e kërkuesses

13. Çështja e legjitimit (locus standi) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me inicimin e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pikat 1, shkronja “i” dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të ligjit nr. 8577/2000, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike, mund të vërë në lëvizje Gjykatën Kushtetuese për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë edhe kriteret kumulative të nenit 71/a të ligjit nr. 8577/2000, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike efektive, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësuar në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale, mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur, si dhe rregullimet e veçanta ligjore të shqyrtimit paraprak të kërkesës.

14. Kërkesja legjitimohet *ratione personae*, bazuar në nenet 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës, pasi ka qenë palë në procesin gjyqësor që ka kundërshtuar në këtë Gjykatë, për rrjedhojë, si bartëse e të drejtave të pretenduara të cenuara provon interesin e saj të drejtpërdrejtë në çështjen e parashtruar.

15. Kërkesja plotëson edhe kriterin e shterimit të mjeteve juridike në kuptim të neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës, si dhe nenit 71/a, pika 1, shkronja “a”, të ligjit nr. 8577/2000, pasi ajo i është drejtuar Gjykatës pasi ka shteruar mjetet e ankimit në formë dhe substancë dhe pas përfundimit të procesit gjyqësor në të tria shkallët e gjykimin të zakonshëm.

16. Për sa i takon legjitimit *ratione temporis*, bazuar në nenin 71/a, pika 1, shkronja “b”, të ligjit nr.8577/2000, afati për paraqitjen e ankimit kushtetues individual është 4 muaj nga konstatimi i cenimit të së drejtës. Nga aktet bashkëlidhur kërkesës rezulton se procesi gjyqësor i kundërshtuar nga kërkesja ka përfunduar me vendimin nr. 00-2022-1826 (293), datë 29.07.2022 të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, kurse kërkesa është dërguar në Gjykatë në datën 30.11.2022 nëpërmjet shërbimit postar. Edhe pse data e fundit për paraqitjen e ankimit ishte data 29.11.2022, duke qenë se ka qenë festë zyrtare, afati shtyhet në ditën e parë të punës, pra më

30.11.2022. Për rrjedhojë, kërkesa konsiderohet e paraqitur brenda afatit ligjor, ndaj kërkesja legjitimohet *ratione temporis* për vënien në lëvizje të juridiksionit kushtetues.

17. Në drejtim të legjitimitetit *ratione materiae*, kërkesja ka pretenduar, mes të tjerash, se rekursin në Gjykatën e Lartë e ka paraqitur ZQRPP-ja, sot Drejtoria e Përgjithshme e Agjencisë Shtetërore të Kadastrës (ASHK-së) dhe personi i tretë F.D. ZVRPP-ja, sot Drejtoria Vendore e ASHK-së, nuk ka paraqitur rekurs, për rrjedhojë ajo ka pranuar atë çfarë ka vendosur gjykata e apelit. Ky fakt nuk është shqyrtuar dhe arsyetuar nga Gjykata e Lartë, e cila ka marrë rol aktiv dhe ka prishur vendimin tej vullnetit të kësaj pale në gjykim.

18. Kolegji vlerëson se procesi gjyqësor me objekt “pavlefshmërinë e akteve të marrjes së tokës në pronësi dhe pavlefshmërinë e veprimit juridik të kontratës së shitjes...” ka filluar në vitin 2002, ndërkohë që kërkesja nuk kishte asnjë të drejtë reale mbi pronën që pretendon, pasi ajo e ka fituar pronën me kontratën e shitjes të datës 09.06.2006, pra ky proces gjyqësor ka nisur shumë kohë më parë se kërkesja të kryente veprimin juridik për blerjen e pronës.

19. Për sa më sipër, Kolegji vëren se në lidhje me këtë pretendim, për sa kohë kërkesja nuk ka qenë palë në këtë gjykim, ajo nuk legjitimohet të kundërshtojë procesin gjyqësor të zhvilluar nga Gjykata e Lartë dhe as të mbrojë të drejta me natyrë procedurale të palëve në atë gjykim. Për rrjedhojë, Kolegji vlerëson se në lidhje me këtë pretendim kërkesja nuk ka arritur të argumentojë në nivel kushtetues se përse vendimi i Gjykatës së Lartë i ka cenuar parimin e disponibilitetit.

20. Kërkesja ka pretenduar se vendimi i Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë i ka cenuar parimin e sigurisë juridike dhe të drejtën e pronës, pasi ai nuk ka marrë parasysh faktin se kërkesja nuk ka qenë palë në gjykim dhe nuk ka mundur të mbrohet. Ajo e ka blerë pronën me kontratën e shitjes, duke pasur si garanci ZRPP-në dhe e ka regjistruar, gëzuar dhe poseduar atë qetësisht deri në momentin kur është vënë në dijeni të faktit se pasuria i është fshirë nga regjistrimi me veprime dhe urdhra administrative të ZRPP-së, duke cenuar garancitë juridike. Gjykata e Lartë e ka zhveshur kërkesen tërësisht nga pronësia e saj e fituar me njërën nga format e parashikuara nga ligji, nëpërmjet kontratës së shitjes.

21. Gjykata në jurisprudencën e saj ka theksuar se roli i saj nuk është të rivlerësojë faktet, zbatimin e ligjit material ose zgjidhjen e dhënë nga gjykatat e zakonshme. Problemet e interpretimit dhe të zbatimit të ligjit për zgjidhjen e çështjeve konkrete nuk përbëjnë juridiksion

kushtetues, nëse ato nuk shoqërohen me cenimin e të drejtave kushtetuese (*shih vendimet nr. 5, datë 01.03.2018; nr. 23, datë 20.04.2016; nr. 3, datë 19.02.2013 të Gjykatës Kushtetuese*). Interpretimi i ligjit, duke përcaktuar përmbajtjen e tij, është atribut i organeve që e zbatojnë atë dhe, nisur nga ky parim, sqarimi i kuptimit ose interpretimi i çdo dispozite ligjore të zbatueshme gjatë shqyrtimit të një çështjeje të caktuar është në kompetencë të gjykatave të sistemit të zakonshtëm gjyqësor (*shih vendimet nr. 2, datë 11.02.2021; nr. 42, datë 25.05.2017; nr. 1, datë 20.01.2012 të Gjykatës Kushtetuese*). Po kështu, në jurisprudencën kushtetuese është pohuar se detyra e Gjykatës Kushtetuese nuk është zgjidhja e një mosmarrëveshjeje juridike për çështje fakti, por identifikimi i fakteve të natyrës kushtetuese, të cilat shërbejnë për realizimin e kompetencave të saj dhe përbëjnë elementin thelbësor në përcaktimin e autoritetit të një gjykimi kushtetues (*shih vendimet nr. 3, datë 20.01.2017; nr. 16, datë 19.04.2013; nr.14, datë 03.06.2009 të Gjykatës Kushtetuese*).

22. Për këtë arsye, Kolegji vlerëson se pretendimet e kërkuases janë më tepër të natyrës ligjore, për interpretimin dhe zbatimin e ligjit nga organet gjyqësore, si dhe për zgjidhjen e mosmarrëveshjes së lindur midis palëve në konflikt, dhe jo për pretendimin e saj në lidhje me vlefshmërinë e aktit ose ndonjë të drejtë të fituar me vendim gjyqësor të formës së prerë, për të cilin mund të kishte cenim të të drejtave të fituara ose pritshmërive të ligjshme. Për rrjedhojë, pretendimi i kërkuases për cenimin e parimit të sigurisë juridike, i lidhur me të drejtën e pronës, nuk është ngritur në nivel kushtetues.

23. Kërkuësja ka pretenduar se kjo çështje është regjistruar në Gjykatën e Lartë në datën 21.05.2019 dhe është parashikuar për gjykim në datën 20.06.2022. Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë nuk ka arsyetuar shkakun se përse ka gjykuar jo në përputhje me kalendarin e çështjeve, ndërkohë që relatori i çështjes po gjykon çështje të vitit 2016. Përzgjedhja dhe selektimi i kësaj çështjeje është bërë jashtë radhës së kalendarit duke e përshpejtuar pa shkaqe të parashikuara në ligj. Po ashtu, edhe palët në gjykim nuk kanë paraqitur kërkesë të veçantë për përshpejtimin e gjykimit.

24. Kolegji vëren se Gjykata e Lartë në vendimin e saj ka sqaruar se “*rekursi është regjistruar pranë Gjykatës së Lartë në datën 21.05.2019 dhe shqyrtimi i tij në këtë moment bazohet në natyrën dhe llojin e mosmarrëveshjes objekt gjykimi. Në rastin konkret, Kolegji vlerëson se ekzistojnë shkaqe objektive-ligjore për shqyrtimin me përparësi të kategorisë së çështjeve për të*

cilat Gjykata e Lartë ka disponuar me vendim pezullimi. Për shkak të specifikës që kanë çështje të kësaj natyre, janë përfshirë, krahas çështjeve të tjera, në shqyrtimin e tyre me përparësi nga ana e Kolegjit.” (shih paragrafin nr. 14 të vendimit të Kolegjit Administrativ).

25. Për sa më lart, Kolegji çmon se kërkesja nuk e ka ngritur pretendimin e saj në drejtim të tejzgjatjes së afatit të shqyrtimit të çështjes, por për prioritetin që i ka dhënë Gjykata e Lartë, nisur nga rëndësia e kësaj çështjeje për t’u gjykuar brenda një kohe të shkurtër, për këtë arsye kërkesja nuk ka arritur të argumentojë në ç’mënyrë gjykimi më shpejt i çështjes i ka cenuar asaj të drejtat kushtetuese substanciale.

26. Po në kuptim të legjitimitetit *ratione materiae*, pretendimi tjetër i ngritur nga kërkesja, që ka të bëjnë me të drejtën për proces të rregullt ligjor në drejtim të së drejtës për t’u njoftuar, për t’u dëgjuar, si dhe parimit të barazisë së armëve e kontradiktoritetit është i tillë që bën pjesë në juridiksionin kushtetues, prandaj Gjykata në vijim do të shqyrtojë bazueshmërinë e tij në themel.

B. E drejta për t’u njoftuar dhe për t’u dëgjuar si dhe parimin e barazisë së armëve e kontradiktoritetit

27. Kërkesja ka pretenduar se i është cenuar e drejta për tu njoftuar dhe për t’u dëgjuar, si dhe parimi e kontradiktoritetit dhe barazisë së armëve, pasi vendimi nuk i është komunikuar sipas parashikimeve të nenit 316 të KPC-së. Kolegji Administrativ në dhomë këshillimi ka vendosur ndryshimin e vendimit pa dëgjuar pretendimet e palës paditëse.

28. Gjykata në jurisprudencën e saj ka përcaktuar disa standarde kushtetuese, të cilat janë të lidhura nga pikëpamja organike dhe funksionale me njëra-tjetrën në mënyrë të tillë që cenimi i njërit standard ndikon në mënyrë të pashmangshme në cenimin e të tjerëve. Konkretisht, e drejta për t’u njoftuar për një gjykim dhe pjesëmarrja në të është e lidhur me vendimmarrjen e gjykatës, e cila ndikon drejtpërsëdrejti mbi të drejtat subjektive ose interesat e ligjshëm të individit. E drejta për t’u njoftuar për të marrë pjesë në gjykim u paraprin të drejtave të tjera, pasi nëse pala ndërgjyqëse nuk njoftohet për datën dhe orën e seancës, ajo detyrimisht do të gjendet në pamundësi objektive për të ushtruar të drejtat që i garantohen nga neni 42 i Kushtetutës në kuadrin e një procesi të rregullt ligjor. Nga ana tjetër, e drejta për të marrë pjesë në gjykim krijon të njëjtat mundësi për të paraqitur prova dhe argumente në mbrojtje të interesave vetjak në raport me palën

kundërshtare (*shih vendimet nr. 8, datë 23.02.2021; nr. 49, datë 22.07.2016 të Gjykatës Kushtetuese*).

29. Parimi i barazisë së armëve dhe kontradiktoritetit nënkupton se çdokush që është palë në proces duhet të ketë mundësi të barabarta të paraqesë çështjen e tij dhe se asnjë palë nuk duhet të gëzojë avantazh ndaj palës tjetër, por duhet të përcaktohet një ekuilibër i drejtë mes tyre. E drejta për të marrë pjesë në gjykim nuk duhet konsideruar si një e drejtë formale, ku palëve t'u garantohej thjesht prania fizike gjatë procesit, por, përkundrazi, duhet që legjislacioni procedural, në radhë të parë, dhe më pas gjyqtari gjatë gjykimit t'u japin mundësi të barabarta palëve për të paraqitur argumente dhe prova në mbrojtje të interesave të tyre. Nëse nuk do të ekzistonte barazia e armëve në gjykim, atëherë argumentet e njërës palë do të mbizotëronin mbi argumentet e palës tjetër, për rrjedhojë e drejta për të marrë pjesë në gjykim do të zhvishej nga funksioni i saj kushtetues për të garantuar një proces të rregullt ligjor. Bazuar në këto parime, gjykatës i dalin një sërë detyrash, mes të cilave rëndësi të veçantë merr krijimi i mundësive të barabarta për pjesëmarrjen e palëve apo përfaqësuesve të tyre në proces, si dhe mundësia e deklarimit të tyre për faktet, provat dhe vlerësimet ligjore që janë të lidhura ngushtë me çështjen që shqyrtohet në gjykatë (*shih vendimet nr. 8, datë 23.02.2021; nr. 28, datë 22.05.2015 të Gjykatës Kushtetuese*).

30. Sipas të dhënave të faqes zyrtare të Gjykatës së Lartë rezulton se kërkesa është regjistruar në datën 21.05.2019, e cila ka shpallur publikisht listën e çështjeve që do të shqyrtoheshin në datën 18.07.2022, si dhe shtyrjen për një datë tjetër të kësaj çështje për shqyrtim. Pas këtij njoftimi, Gjykata e Lartë ka njoftuar në faqen e saj zyrtare edhe përfundimin e gjykimit për çështjen e kërkuës duke publikuar edhe vendimmarrjen e saj.

31. Nga përmbajtja e vendimit të Gjykatës së Lartë rezulton, gjithashtu se kërkuësja ka paraqitur kundërrekurs në Gjykatën e Lartë me të cilin ka kundërshtuar pretendimet e ngritura në rekurs nga pala e paditur, ZQRPP-ja Tiranë dhe personi i tretë F.D. Për rrjedhojë, Kolegji vlerëson se pretendimet e kërkuës për cenimin e së drejtës të së drejtës për t'u njoftuar, për t'u dëgjuar si dhe të parimit të barazisë së armëve dhe kontradiktoritetit janë haptazi të pabazuara.

32. Në përfundim, Kolegji çmon se kërkesa nuk plotëson kriteret ligjore për pranimin e saj për shqyrtim në seancë plenare.

PËR KËTO ARSYE,

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë, në bazë të neneve 31 dhe 31/a, pika 2, shkronja “e”, të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar,

V E N D O S I:

Moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare.